

Sygnatura akt III RC 103/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2018r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze III Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Mirosław Rogowski

Protokolant: Dorota Osojca

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2018r. w Kamiennej Górze

sprawy z powództwa małoletniego W. G. reprezentowanego przez K. S.

przeciwko S. G.

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa alimenty należne od pozwanego S. G. małoletniemu W. G. do kwoty 400,00 zł (czterysta złotych) miesięcznie z dniem 28.07.2017r. i do kwoty 450,00 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych) miesięcznie z dniem 01.03.2018r., płatne do 15-go dnia każdego miesiąca do rąk matki dziecka K. S. z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki, z dotychczasowych w kwocie 300,00 zł zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z 02.10.2015r. w sprawie sygn. akt III RC 176/15,

II. w pozostałej części oddala powództwo,

III. zasądza od pozwanego S. G. na rzecz K. S. kwotę 280,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. nakazuje pozwanemu, aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze) kwotę 90,00 zł tytułem kosztów sądowych,

V. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 103/17

UZASADNIENIE

K. S. działająca w imieniu małoletniego W. G. domagała się podwyższenia alimentów należnych mu od pozwanego S. G. do kwoty 700 zł miesięcznie. Żądanie pozwu uzasadniała tym, iż od chwili ustalenia alimentów na kwotę 300 zł potrzeby powoda wzrosły gdyż jest starszy, często choruje, co wiąże się z zakupem leków oraz wizytami u lekarzami. Ponadto małoletni korzysta z wizyt u dentysty z uwagi na problemy z uzębieniem. Wskazała, iż pozwany nie uczestniczy w osobistych staraniach o wychowanie syna. Sama natomiast nie ma stałej pracy, utrzymuje się z prac dorywczych oraz dzięki pomocy swojej mamy.

W odpowiedzi na pozew (k.23-25) pozwany S. G. wniósł o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu wskazał, iż od wydania wyroku zasądzającego alimenty minęły niecałe 2 lata, w którym to czasie nie doszło do zwiększenia się potrzeb uprawnionego. Podniósł, że powód nie rozpoczął jeszcze nauki, nie nastąpiła także żadna istotna zmiana w jego rozwoju wymagająca zwiększenia obowiązku alimentacyjnego. Podniósł także iż jego miesięczny dochód wynosi 1.535 zł miesięcznie, z czego 710 zł przekazuje w sumie rodzicom na swoje utrzymanie i spłatę ich zadłużenia z tytułu kredytu na mieszkanie, w którym z nimi mieszka. Ponosi koszty dojazdu do pracy. S. G. zaprzeczył, aby nie przejawiał

żadnego zainteresowania dzieckiem i się z nim nie kontaktował, przyznał iż kontakt ten jest ograniczony, co wynika z działania powódki.

Sąd ustalił:

K. S. i pozwany S. G. są rodzicami małoletniego W. G., który ma 4 lata. Chłopiec mieszka z matką u jej rodziców w miejscowości G.. Pozwany łoży alimenty w kwotach ustalanych przez sąd. Ostatnia konkretyzacja obowiązku alimentacyjnego miała miejsce w wyroku z 02.10. 2015 r. na kwotę 300 zł miesięcznie.

dowód: wyrok – k. 19 akt III RC 176/15

Wtedy:

- powód W. G. miał prawie 2 lata. Był dzieckiem zdrowym, prawidłowo rozwijającym się. Posiadał potrzeby typowe dla swojego wieku.

- K. S. mieszkała u rodziców w miejscowości G. i pozostawała na utrzymaniu swojego ojca. Nie miała swojego źródła utrzymania ani majątku, nigdzie nie pracowała i nie była zarejestrowana jako osoba bezrobotna.

- S. G. mieszkał wraz ze swoimi rodzicami w miejscowości L.. Był bezrobotnym, bez prawa do zasiłku . Podejmował różne prace dorywcze w budownictwie i warsztatach samochodowych za drobnym wynagrodzeniem. Mieszkał z rodzicami ale prowadził odrębne gospodarstwo domowe. Pomagał im spłacać kredyty za dom. Odwiedzał syna raz w miesiącu i przynosił mu 1 paczkę pampersów i kosmetyki.

dowód: akta III RC 176/15

Obecnie:

Powód W. G. ma 4 lata, jest dzieckiem zdrowym, posiada potrzeby typowe dla swojego wieku, czasami choruje na infekcję dróg oddechowych. Z powodu zapalenia płuc był hospitalizowany, a leczenie wymagało zakupu domowego inhalatora. Prawidłowo się rozwija. Jego potrzeby wzrosły w związku z dorastaniem i ogólnym rozwojem. Więcej je, potrzebuje większych i droższych ubrań. Rozwija się intelektualnie. Potrzebuje więcej zabawek i akcesoriów edukacyjnych. Ma swój tablet. Matka zabezpiecza wszelkie jego potrzeby. Pozostaje w zasadzie pod jej opieką, a w czasie kiedy wyjeżdża zarobkowo do Niemiec dzieckiem zajmuje się jej matka, pomaga też jej siostra.

dowód: zeznania K. S. k. 54-54v (00:06:02-00:17:57).

K. S. posiada status bezrobotnej bez prawa do zasiłku, otrzymuje świadczenie 500+, nie otrzymuje zasiłku rodzinnego. W styczniu wyjechała na 3 miesiące do pracy, pracuje legalnie w Niemczech przy sadzonkach pomidorów, za miesięcznym wynagrodzeniem ok. 4.000 zł. W poprzednich latach wyjeżdżała do podobnej pracy na okresy jednomiesięczne. W Polsce nie podejmuje pracy, gdyż zajmuje się dzieckiem. Mieszka wraz z mamą i rodzeństwem w sumie w 5 osób. Prowadzi z mamą wspólne gospodarstwo domowe. Rodzeństwo ma swoje dochody, mama ma rentę po tacie. Nie posiada żadnego majątku.

dowód: - zeznania K. S. k. 54-55 (00:06:02-00:17:57, 00:35:57-

00:42:22),

- zaświadczenie z PUP w J. z 20.02.2018 r. (k.52).

S. G. jest zatrudniony w (...) Sp. z o.o.. na stanowisku pracownika hali sprzedaży marketu A. w J. za wynagrodzeniem ok. 2.100 zł brutto (1.560 zł netto). Jego sytuacja rodzinna nie zmieniła się, nadal mieszka z rodzicami, ale obecnie także z dziewczyną, nie posiada innych dzieci na utrzymaniu. Jest zdrowym mężczyzną z zawodu jest mechanikiem pojazdów samochodowych. Przekazuje rodzicom pieniądze w kwocie 710 zł na swoje utrzymanie i spłatę

kredytu za dom. Nie posiada żadnego majątku. Jest zdrowym i zaradnym mężczyzną. W przeszłości pracował na w kamieniołomach jako łupacz i ładowacz, w budownictwie i na taśmie produkcyjnej w fabryce. Nie ma majątku.

dowód: zaświadczenie o wynagrodzeniu (k. 53),

zeznania S. G. k. 54-55 (00:17:57-00:28:20,

00:42:22-00:51:18).

Pozwany nie utrzymuje kontaktu z synem od czasu poprzedniej sprawy. Małoletniego odwiedzają jedynie rodzice S. G. przywożąc mu drobne prezenty. Płaci on przez Komornika zasądzone alimenty w wysokości 300 zł miesięcznie, w inny sposób nie zaspakaja potrzeb dziecka.

dowód: zeznania K. S. k. 55 (00:39:09-00:42:22)

zeznania S. G. k. 54-55 (00:17:57-00:28:20,

00:46:31-00:51:18).

Sąd zważył:

W myśl art. 138 k.r.o. podstawą do zmiany orzeczenia alimentacyjnego może być zmiana stosunków od czasu poprzedniej konkretyzacji obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków należy natomiast rozumieć zmianę okoliczności, od których zależy zakres obowiązku alimentacyjnego, określonych w art. 135 k.r.o. Należy mieć zatem na uwadze zmianę w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego – małoletniego W. G. oraz zmianę możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanych – pozwanego S. G. i K. S.. Aby zmiany te skutkowały nową konkretyzacją obowiązku alimentacyjnego powinny być istotne, czyli w odpowiednio dużym zakresie i trwałe.

Ostatnia konkretyzacja obowiązku alimentacyjnego miała miejsce 2 lata temu, gdy dziecko miało 2 lata. Nie ulega dla Sądu wątpliwości, że wzrosły potrzeby małoletniego W. G.. Wzrost potrzeb wynika przede wszystkim z procesu rozwojowego. Wraz z wiekiem rozwinął się fizycznie i intelektualnie. Zgodzić należy się z K. S., że spowodowało to wzrost wydatków na ubranie, wyżywienia i rozwój zainteresowań. Chociaż wzrost ten nie jest duży biorąc pod uwagę aktualny wiek chłopca (4 lata) jak i to, że niektóre wydatki (np. na pieluchy) odpadły, to jednak jest znaczący i wyraźnie odczuwalny.

Jeśli idzie o możliwości majątkowe i zarobkowe rodziców, w toku poprzedniej sprawy o zasądzenie alimentów S. G. jak i K. S. nie pracowali, byli osobami bezrobotnymi, bez stałych dochodów, mieszkającymi z rodzicami i pozostającymi w zasadzie na ich utrzymaniu. Ich możliwości zarobkowe musiały być zatem ustalone wyłącznie hipotetycznie. W chwili obecnej powódka chociaż nadal jest osobą bezrobotną, to podejmuje okresowo prace za granicą i może przynajmniej częściowo utrzymywać się samodzielnie. Pozwany natomiast podjął zatrudnienie jako wykładowca towaru w markecie na umowę o pracę. Mimo, że zarabia minimalne wynagrodzenie, to jego sytuacja materialna uległa poprawie. Niezależnie od tego należy zauważyć, iż S. G. nie wykorzystuje w pełni swoich możliwości zarobkowych. Jest wszak młodym (29 lat), zdrowym, zdolnym do pracy mężczyzną, nie obciążonym obowiązkami rodzinnymi i mającym już bogate doświadczenie zawodowe w różnych zajęciach. Przyjąć należało, biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku pracy, że przy dołożeniu należytej staranności jest w stanie i powinien uzyskać zatrudnienie dające wyższe, niż minimalne wynagrodzenie.

Dokonana ocena uprawniała – zdaniem Sądu – do podwyższenia alimentów o 100 zł - do kwoty 400 zł od dnia wniesienia powództwa i o dalsze 50 zł od dnia 01.03.2018 r. z uwagi na to, że potrzeby dziecka rosną systematycznie, a postępowanie w sprawie trwało dość długo. Zauważyć należy, że poprzednio pozwany odwiedzał syna i dostarczał pewnych dóbr materialnych bezpośrednio. Obecnie nie utrzymuje kontaktu i ogranicza się do alimentacji pieniężnej. Zasądzona ostatecznie kwota jest adekwatna do zmiany stosunków i powinna zaspokoić zdecydowaną większość

potrzeb dziecka na poziomie adekwatnym do stopy życiowej rodziców. W pozostałej części powinna je zaspokoić matka, również obciążona obowiązkiem alimentacyjnym, obok osobistych starań o jego utrzymanie i wychowanie.

Wobec powyższego dalej idące powództwo podlegało oddaleniu.

O rozliczeniu kosztów procesu pomiędzy stronami Sąd orzekł na podstawie art. 100 zdanie pierwsze k.p.c. rozdzielając je stosowanie do wyniku postępowania. Dlatego zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 280, 00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, biorąc pod uwagę uregulowania rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z 22. 10. 2015 r.

W punkcie IV wyroku w myśl przepisu 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazano pozwanemu uiścić na rzecz Skarbu Państwa –Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze kwotę 90 zł tytułem kosztów sądowych, od których powódka była zwolniona.